

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24C/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220207874
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7220207874.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Adrianou Szaniszlovou vo veci žalobkyne: Z. E., nar. X.X.XXXX, bytom v S., E. XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o zaplatenie 500,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 5 % úrokov z omeškania zo sumy 500,- eur od 28.7.2020 do zaplatenia zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 500,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 3.8.2020 žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 28.7.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 27.05.2013 žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako spotrebiteľke na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spotrebiteľský úver. Pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy však nebol dodržaný mechanizmus kontraktácie predpokladaný ustanovením § 44 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho predmetnú úverovú zmluvu nebolo možné považovať za platne uzavretú. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 19.03.2015 domáhala určenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, keďže aj napriek tejto skutočnosti sa žalovaný domáhal od žalobkyne aj nad rámec istiny poskytnutého úveru, na čo v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka nemal žiaden právny nárok. O uvedenej žalobe prebiehalo konanie pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn.: 25C/184/2015. Súd rozsudkom zo dňa 25.05.2017, vydaným pod sp. zn.: 25C/184/2015 - 111 podanú žalobu zamietol. Rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 09.08.2018, vydaným v konaní vedenom pod sp. zn.: 3Co/245/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2018, došlo k zmene rozhodnutia prvostupňového súdu, a to tak, že odvolací súd určil, že predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za neplatnú. Zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd deklaroval, že porušením právnych predpisov upravujúcich proces kontraktácie medzi zmluvnými stranami a následným vymáhaním plnení, na ktoré žalovaný nemal nárok došlo k porušeniu základných práv spotrebiteľa, ktorých integrálnou súčasťou je právo na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, či zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a z uvedeného

dôvodu súd žalobe žalobkyne vyhovel v plnom rozsahu. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobkyni ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva alebo povinnosti vyplývajúceho zo zákona na ochranu spotrebiteľa či z osobitných predpisov upravujúcich postavenie spotrebiteľa a spotrebiteľské právne vzťahy, na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za toto porušenie zodpovedá.

Na základe záverov rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, možno konštatovať, že úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, či zrušenie rozhodcovského rozsudku ak vychádza z neprijateľnej rozhodcovskej doložky a pod. V prejednávacom prípade je táto podmienka splnená právoplatným rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn.: 3Co/245/2017 zo dňa 09.08.2018, ktorým konajúci súd vyhlásil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za neplatnú, a to z dôvodu porušenia predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, nedodržania mechanizmu kontraktácie pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ďalších podstatných skutočností deklarovaných súdom v prejednávacom prípade. Vzhľadom na to, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde, podanou žalobou uplatňuje právo na primerané finančné zadosťučinenie zo strany žalovaného, ktorý sa voči spotrebiteľovi tohto porušenia dopustil. S prihliadnutím na citované rozhodnutie ako aj na samotné znenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je potrebné skúmať a zo strany žalobcu preukazovať, nakoľko na vznik tohto práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti, čo v prejednávacom prípade je naplnené cit. rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 09.08.2018, sp. zn.: 3Co/245/2017.

Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do ďalších zbytočných a časovo aj psychicky náročných konaní pred rozhodcovským súdom a potom pred všeobecným súdom, a súd napokon deklaroval porušenie práv spotrebiteľa a rozhodcovský rozsudok právoplatne zrušil, považuje sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur za nanajvýš primeranú, a to aj s prihliadnutím na to, že výška samotného plnenia, ktorého sa žalovaný domáhal na základe takejto zmluvy niekoľkonásobne túto sumu prevyšuje.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.10.2020 (č.l. 57) uviedol, že ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Žaloba neobsahuje žiadnu skutočnosť, ktorou by suma 500,- eur bola odôvodnená. Odôvodnenie „výpočtu“ žalovanej sumy totiž nepreukazuje, prečo práve suma 500,- eur by mala byť primeraná, hoci žalobca argumentuje len „primeranosťou“ určenia žalovaného nároku ako dôvodom pre jej vyčíslenie. Z podstaty finančného zadosťučinenia, ktoré je v civilnom práve používané na viacerých miestach vyplýva, že ide o satisfakciu za imateriálnu ujmu. Žiadnu inú funkciu mu právna úprava nepriznáva. Všeobecne teda primerané finančné zadosťučinenie znamená odčinenie nemajetkovej ujmy (buď v peniazoch, alebo aj nepeňažnou formou). Vyznačuje sa ďalej tým, že má osobný charakter, t. j. viaže sa na osobu, ktorá takúto ujmu utrpela.

Žalobca uvádza v podanej žalobe len tvrdenie, že sumu 500 eur považuje za primeranú. Takéto vymedzenie odporuje finančnému zadosťučineniu ako satisfakcii, keďže žalobca nevymedzuje za čo konkrétne by sa satisfakcia mala priznať. Rovnako zo žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usudzovať, či je splnená podmienka primeranosti. Primeranosť je vlastnosť, ktorá vyžaduje adekvátnosť ku konkrétnym okolnostiam, v súvislosti s ktorými sa satisfakcia má poskytnúť. Žalobca v podanej žalobe ale neuvádza, v čom by prvok primeranosti mal byť splnený, hoci okolnosti preukazujúce primeranosť požiadavky musí preukazovať on.

Žalovaný tvrdil, že oprávnenosť požiadavky žalobcu spochybňuje časový aspekt jej uplatňovania. Žaloba bola na súd podaná nie skôr ako 28.7.2020 (dátum uvedený na žalobe), pričom sa odkazuje na rozsudok zo dňa 25.5.2017. Ak platí, že primerané finančné zadosťučinenie predstavuje satisfakciu imateriálnej ujmy, potom je nutné zohľadniť aj dobu, po uplynutí ktorej sa k uplatneniu požiadavky na zaplatenie tejto satisfakcie pristupuje. Význam satisfakcie ako určitého odčinenia predsa je rozdielny aj z toho pohľadu, či sa uplatňuje aktuálne v dobe neoprávneného zásahu, alebo s výrazným časovým odstupom. Aj tento fakt podľa žalovaného spochybňuje žalobnú požiadavku čo do základu i výšky.

Žalovaný tiež poukázal na to, že ani v rámci konania sp. zn. 25C/184/2015 - 111 žalobca netvrdil žiadne osobitné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia. Žalobca sa daného konania nezúčastňoval osobne.

Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd podanú žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 10.11.2020 (č.l. 65) uviedla, že s argumentáciou žalovaného v podanom vyjadrení nesúhlasí, považuje ju za zavádzajúcu a nezohľadňujúcu aktuálnu právnu úpravu ani rozhodovacia prax v konaniach o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, kde uvádza, že z podanej žaloby nie je možné zistiť jedinú skutočnosť, ktorou by žalobu alebo žalovanú sumu odôvodnil. Tieto skutočnosti jasne vyplývajú z podanej žaloby, ale najmä z jej príloh a to z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.8.2018 vydaného pod sp. zn. 3Co/245/2017, ktorým súd jasne deklaroval neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere č. zo dňa 27.05.2013, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom. V predmetnom rozhodnutí boli krajským súdom jasne a zreteľne deklarované porušenia práv spotrebiteľa, nesprávnym postupom žalovaného priamo v kontraktačnom procese.

Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. účinného do 10.06.2013 vyplýva, že osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi - na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa vyžadoval vznik a preukázanie ujmy. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. účinné od 10.06.2013 upravuje: „proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“ - ujmu ako podstatnú náležitosť už nie je potrebné preukazovať a na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde (ujma ako podstatná náležitosť predmetného nároku zo zákona „vypadla“).

Predpokladom vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie je spojená jedna zásadná podmienka a síce „úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa na súde“. Týmto momentom spotrebiteľovi vzniká právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a preto sa jeho posúdenie viaže na moment právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým boli deklarované porušenia jeho práv. Z uvedeného dôvodu je na prejednávanej prípad nutné aplikovať časovú verziu predpisu ku dňu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.8.2018 sp. zn. 3Co/245/2017, ktorá už pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie nevyžaduje preukázanie vzniku ujmy, či preukázanie spôsobilosti daného porušenia takúto ujmu spotrebiteľovi privodiť, ale len posúdenie primeranosti primeraného finančného zadosťučinenia k porušeniu práv spotrebiteľa.

Z uvedeného vyplýva, že jediným kritériom posúdenia výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť k porušeniu práv spotrebiteľa. V pôvodnom konaní žalobca namietal neplatnosť zmluvy ako aj bezúročnosť poskytnutého úveru vzhľadom na to, že žalovaný v postavení veriteľa zmluvou o revolvingovom úvere obchádzal právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a snažil som od spotrebiteľa vylákať plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Na podklade predmetnej zmluvy veriteľ spotrebiteľovi poskytol plnenie vo výške 1.001,- eur, ale snažil sa obohatiť na úkor žalobcu o sumu 1.631,98 eur ako odplaty za poskytnutý úver (keď celková čiastka ktorú mal spotrebiteľ uhradiť činila 2.632,98 eur). Vo vzťahu k tejto skutočnosti a k sume ktorú sa žalobca snažil v rozpore so zákonom na úkor žalobcu obohatiť, je suma vo výške 500,- eur skutočne primeraným finančným zadosťučinením za vznik neprimeranej majetkovej neistoty zo strany veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi. Primerané finančné zadosťučinenie sa má priznať za "úspešné uplatnenie práva na súde".

Žalobca tvrdil, že ako spotrebiteľ utrpel ujmu minimálne v psychickej rovine, a to neprimeranou záťažou spôsobenou nezákonným postupom veriteľa, ktorý mu predkladal zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore so zákonom, zneužíval svoje silnejšie postavenie, a jedinou obranou žalobcu potom bolo obrátiť sa s ochranou priamo na súd za účelom ochrany svojich majetkových pomerov. Celý tento zdĺhavý a náročný postup trvajúci roky, bol pre žalobcu ako spotrebiteľa nesmiernou psychickou záťažou, ktorá napriek tomu, že ujma nie je v súčasnej právnej úprave jedným z definíčných znakov práva na primerané finančné zadosťučinenie, iba umocňuje vznik a existenciu tohto práva žalobcu.

Argumentácia žalovaného, podľa ktorej výška primeraného finančného zadosťučinenia ako pohľadávky závisí od toho, v ktorom období sa uplatňuje, nemá oporu v žiadnej právnej norme a oprieť ju nemožno ani o žiaden relevantný právny výklad. Podľa žalovaného sa výška pohľadávky (istiny) v čase mení čo

nemá oporu ani analógiu v ničom. Tvrdenie, že „význam satisfakcie ako určitého odčinenia predsa je rozdielny aj z toho pohľadu, či sa uplatňuje aktuálne v dobe neoprávneného zásahu, alebo s výrazným časovým odstupom“ je absolútnym výmyslom žalovaného, neopierajúc toto tvrdenia o žiadnu právnu normu a už vôbec nie o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Takýto výklad sa neuplatňuje pri žiadnom nároku tohto alebo obdobného typu. Zároveň nie je pravdou, že žalobca svoj nárok opiera o rozsudok zo dňa 25.05.2017. Žalobou uplatnený nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobca opiera o rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/245/2017 zo dňa 09.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.09.2018.

Vzhľadom na podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva na súde pre vznik nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobca nebol povinný v konaní pred súdom, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere osobitne deklarovať možnosť vzniku primeraného finančného zadosťučinenia, práve naopak, v danom konaní preukazoval porušenie svojich práv a domáhal sa ochrany zo strany súdu, ktorá mu napokon bolo zabezpečená tým, že súd deklaroval porušenie práv spotrebiteľa a vyslovil neplatnosť predmetnej zmluvy. Predmetom pôvodného konania predsa nebola otázka primeraného finančného zadosťučinenia, ale posúdenie neplatnosti zmluvy. Až momentom právoplatného rozhodnutia súdu vznikol spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého podstatu možno odvodiť od predchádzajúceho konania a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ uvádzal v predchádzajúcom konaní akési žalovaným uvádzané „osobitné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia“.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že zo strany spotrebiteľa právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vyplýva zo splnenia všetkých podmienok na priznanie žalobou požadovaného nároku zo strany súdu v zmysle § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorými sú:

1. žalobca musí mať postavenie spotrebiteľa - bolo jasne preukázané, že žalobca v predmetnom prípade toto postavenie má
2. zo strany porušiteľa došlo k porušeniu práva alebo povinnosti zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo z osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa
3. spotrebiteľ musel porušenie práva alebo povinnosti úspešne uplatniť na súde
4. právo na primerané finančné zadosťučinenie mu prináleží od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá.

Žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 500,- eur od 28.07.2020 do zaplatenia a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 17.12.2020 (č.l. 76) uviedol, popiera vznik a výšku nároku, ktorého zaplatenia sa žalobca domáha svojím podaním. Z podanej žaloby ani vyjadrenia nevyplýva preukázanie takých skutočností, ktoré by preukazovali uplatňovaný nárok čo do základu, ako aj čo do výšky. Ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia bol prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Posledná veta uvedeného ustanovenia nie je právnou normou samou o sebe, ale predstavuje súčasť určitého normatívneho celku. Len na jej základe nie je možné zakladať žiadny nárok, pretože podmienka - úspešné uplatnenie porušenia práva - musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa porušené bolo. Takéto rozhodnutie vydané nebolo, a vyššie označený rozsudok nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa. Predpoklad formulovaný v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje logicky rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Uvedené vyplýva zo základného princípu civilného sporu - pre súd a každý orgán je záväzný len výrok rozhodnutia, nie odôvodnenie rozhodnutia (porov. § 159 ods. 2 O.s.p., § 228 ods. 2 CSP). Uvedené zákonné ustanovenie neformuluje predpoklady pre priznanie nároku inak, ako v iných prípadoch. S poukazom na judikatúru ústavného súdu SR, ako aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR sa vyžaduje rozhodnutie (teda autoritatívne vyslovenie porušenia v podobe výroku ako jedinej záväznej a právne relevantnej časti každého rozhodnutia), ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti.

Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna ťažko napravitelná majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala premisu o možnosti nároku na finančné zadosťučinenie.

Žalobca v podanej žalobe ani vyjadrení neosvedčil a nepreukázal splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť z toho, že rozhodnutie v danom konaní nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného

ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje.

Žalovaný napáda dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky, nakoľko táto nie je žalobcom jednoznačne odôvodnená a žalovaný ju považuje za neprimeranú.

5. Na pojednávanie nariadené na 4.6.2021 boli riadne a včas predvolaní žalobkyňa aj žalovaný prostredníctvom svojich právnych zástupcov. U právneho zástupcu žalobkyne bolo doručenie predvolania vykázané dňa 10.3.2021 a u právneho zástupcu žalovaného dňa 5.3.2021. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil písomne a oznámil, že súhlasí, aby súd pojednával v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Právny zástupca žalovaného svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne ospravedlnil a oznámil, že súhlasí, aby súd pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Preto súd podľa ust. § 180 C.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 3Co/245/2017 zo dňa 9.8.2018 vo veci žalobkyne Z. proti žalovanému Profi Credit Slovakia, s.r.o. o určenie neplatnosti zmluvy zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 25C/184/2015 zo dňa 25.5.2017 tak, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná (č.l. 9).

Žalobca listom zo dňa 22.7.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že úspešne na súde uplatnil porušenie svojich práv a preto mu vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie. O zaplatenie žiadal do 27.7.2020. Výzva bola doručená žalovanému dňa 22.7.2020 (č.l. 24, 25).

Žalovaný listom zo dňa 23.7.2020 oznámil, žalobcovi, že žalovaný neeviduje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ho zaviazovalo na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia a z uvedeného dôvodu odmieta akékoľvek plnenie (č.l. 28).

7. Podľa ust. § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti úrokov z omeškania, pred začatím predbežného prejednanie sporu alebo pojednávania, súd konanie v tejto časti v súlade s cit. ust. § 144 - 146 C.s.p., zastavil.

11. Podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 27.05.2013 žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňu ako spotrebiteľku na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. spotrebiteľský úver. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 19.3.2015 domáhala určenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy. O uvedenej žalobe prebiehalo konanie pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn.: 25C/184/2015.

Súd rozsudkom zo dňa 25.05.2017, vydaným pod sp. zn.: 25C/184/2015 žalobu zamietol. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 3Co/245/2017 zo dňa 9.8.2018 vo veci žalobkyne Heleny Fugovej proti žalovanému Profi Credit Slovakia, s.r.o. o určenie neplatnosti zmluvy zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 25C/184/2015 zo dňa 25.5.2017 tak, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

13. Žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Svoj nárok čo do dôvodu a výšky odôvodnil tým, že úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, či zrušenie rozhodcovského rozsudku ak vychádza z neprijateľnej rozhodcovskej doložky a pod. V prejednávacom prípade je táto podmienka splnená právoplatným rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn.: 3Co/245/2017 zo dňa 9.8.2018, ktorým konajúci súd vyhlásil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za neplatnú, a to z dôvodu porušenia predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, nedodržania mechanizmu kontraktácie pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ďalších podstatných skutočností. Vzhľadom na to, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde, vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je potrebné skúmať a zo strany žalobcu preukazovať, nakoľko na vznik tohto práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti. Zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do ďalších zbytočných a časovo aj psychicky náročných konaní pred rozhodcovským súdom a potom pred všeobecným súdom, a súd napokon deklaroval porušenie práv spotrebiteľa a rozhodcovský rozsudok právoplatne zrušil, preto považuje sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur za nanajviš primeranú, a to aj s prihliadnutím na to, že výška samotného plnenia, ktorého sa žalovaný domáhal na základe takejto zmluvy niekoľkonásobne túto sumu prevyšuje. Na podklade predmetnej zmluvy veriteľ spotrebiteľovi poskytol plnenie vo výške 1.001,- eur ale snažil sa obohatiť na úkor žalobcu o sumu 1.631,98 eur ako odplaty za poskytnutý úver (keď celková čiastka ktorú mal spotrebiteľ uhradiť činila 2.632,98 eur). Žalovaný nesúhlasil s nárokom žalobcu, mal za to, že ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia bol prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Úspešné uplatnenie porušenia práva musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa porušené bolo. Takéto rozhodnutie vydané nebolo, a označený rozsudok nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa.

14. Obrana žalovaného nezodpovedá ani zneniu ani výkladu zákona. Právo spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vyplýva zo splnenia podmienok uvedených v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade je nesporné, že žalobca vo vzťahu k žalovanému je spotrebiteľom a ich spotrebiteľský vzťah bol založený Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2013. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/245/2017 zo dňa 9.8.2018, ktorým súd spornú zmluvu určil za neplatnú, bolo preukázané, že žalobca si úspešne uplatnil porušenie svojich práv na súde a v dôsledku uvedeného má nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá a tým je nepochybne žalovaný. Týmto mal súd nárok uplatnený žalobcom za dôvodný a preukázaný čo do základu.

Pokiaľ ide o výšku - primeranosť žalobcom uplatneného nároku, súd sa stotožnil s dôvodmi, ktoré žalobca uviedol, najmä na to, že výška samotného plnenia, ktorého sa žalovaný domáhal na základe neplatnej zmluvy niekoľkonásobne prevýšila sumu poskytnutého úveru, keď veriteľ spotrebiteľovi poskytol plnenie vo výške 1.001,- eur ale celková čiastka ktorú mal spotrebiteľ uhradiť činila 2.632,98 eur, teda snažil sa obohatiť na úkor žalobcu o sumu 1.631,98 eur ako odplaty za poskytnutý úver.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v tomto spore v plnom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 C.s.p.) a čoho sa odvolateľ domáha

(odvolací návrh). Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.